

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

Interesser, der knytter sig til Limfjordsomraadet og Farvandene ved Kysten deroppe. Jeg kan dertil føje, at ogsaa i de Maaneder, der er gaaet, siden Forslaget blev fremsat, er det paa mange forskellige Omraader blevet bekræftet over for mig, at det foreliggende Forslag er den eneste forsvarlige og mulige Løsning i denne alvorlige Sag. Jeg har faaet dette bekræftet — selv om man maaske ikke vil vurdere det teknisk set — derigennem, at der for faa Dage siden er tilgaaet mig en Skrivelse fra Formanden for „Thyborøn frit“. Det er muligt, at denne Skrivelse er tilgaaet ogsaa nogle af Rigsdagens Medlemmer; uden at citere Skrivelsen skal jeg kort nævne, at bag den staar Thyborøn Havn, Fiskeriforeningen, Thyborøn By, Centralforeningen af Limfjordsfiskere og de vestlige Limfjordsbyer, og dens Indhold gaar kort ud paa, at da man gennem Dagspressen er blevet gjort bekendt med, at der maaske kunde være Tvivl om, hvorvidt Thyborøn-Forslaget vilde blive færdigbehandlet i indeværende Rigsdagsssamling, tillader man sig indtrængende at henvende sig til Arbejdet gøres færdigt, inden Rigsdagen slutter sin Samling. Dette Ønske tager jeg som et klart Udtryk for, at alle erhvervs-mæssige Interesser deroppe, ligegyldig af hvilken Art — de er i Skrivelsen nævnt alle saa nær som Landbruget, men jeg tør forsikre det høje Ting om, at ogsaa Landbruget med Glæde ser Lovforslaget gennemført —, ønsker Lovforslaget vedtaget, inden Rigsdagen tager Sommerferie.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Tale og til de Udtalelser, hans Parti har fremsat i Betænkningen, maa jeg gøre nogle Bemærkninger.

Jeg vil gerne vedrørende det ærede Medlems Vurdering af Thyborøn som Fiskerihavn gøre opmærksom paa, at selv om man kan gøre op, at Antallet af fastboende Fiskere i Thyborøn ikke overstiger et Hundrede og nogle tredive, er dette jo ikke Udtryk for Fiskerihavnens Betydning; den aflæser man gennem andre Tal, nemlig Tallene paa Fiskemængden og de Værdier, der omsættes gennem Thyborøn Havn, og denne Vurdering af Havnen giver den Plads som Nr. 3 af Danmarks samtlige Fiskerihavne, hvis Antal ligger paa godt et halvt hundrede.

Men man maa ogsaa erindre, at da Repræsentanter for Vestkystfiskerne besøgte Danmarks Hovedstad, da deltog ikke alene Fiskere fra disse i Henseende til Indbyggerantal begrænsede Omraader, men i denne Demonstration eller Propaganda, hvad

man vil kalde det, var ogsaa Fiskere fra andre af Danmarks Kyster Deltagere, og derfor kan man være overbevist om, at Fiskerne i Danmark som Helhed er med i Vestkystfiskernes Ønsker vedrørende denne Sag.

Der var i det ærede Medlems Udtalelser nogle Ting, som jeg gerne vil anholde. Naar det ærede Medlem mener, at Dybdernes Indrykning er Udtryk for, at man skal udsætte Sagen, enten det nu skal være kortere eller længere Tid, saa vil jeg sige, at jeg vurderer Udviklingen paa denne Del af Jyllands Vestkyst ud fra lige det modsatte Synspunkt, idet Forholdet jo ligger saaledes, at man gennem de Foranstaltninger, som dette Lovforslag giver Anvisning paa, ønsker ikke alene at fremme de rent fiskerimæssige Interesser, men ogsaa, og først og fremmest, at ændre selve Havets Muligheder for at gøre Erobring paa denne Del af Jylland Vestkyst. Man er i Virkeligheden, bortset fra Forholdene med Hensyn til Havdybdernes Indrykning, der ikke kan standses af noget Menneskeværk, med til at stabilisere hele denne Kyststrækning og derigennem i hvert Fald dæmme op for de Ulykker, som Stormflod og skiftende og ofte indtrædende Højvande kan forvolde rent overflademæssigt, hvorigennem Muligheden ogsaa for Dybdernes hastigere Indrykning forøges.

Naar det ærede Medlem endvidere henvendte sig, at man ikke forcerede Sagen frem, skal jeg sige, at der er ikke Tale om nogen Forcing af denne Sag. Det er vel nu over 4 Maaneder siden jeg forelagde dette Lovforslag her i Folketinget, og forud har Sagen været behandlet baade i det tekniske Udvalg og i Kommissionen, ja, der er igennem de sidste 10 Aar arbejdet med denne Sag. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at de fire Femtedele af det ærede Medlems Tale her var i Virkeligheden Gentagelse paa Gentagelse af de Ting, der er sagt om denne Sag gennem de sidste 10 Aar. Vi kan efter min Mening ikke blive ved at træne Sagen ved at tale om dette, saa fra den ene Side, saa fra den anden Side, uden at træffe en Afgørelse vedrørende selve det alvorlige Forhold.

Naar det ærede Medlem mener, at Kommissariatet for Thyborøn-Kommissionen var begrænset, og i den Henseende nævnte Spørgsmaalet om Iværksættelse af Foranstaltninger til Sikring af Limfjordstangerne og Thyborøn Kanal, maa jeg sige, at jeg kan ikke se, der er sket nogen Ulykke herved, idet Forholdet jo er det, at det tekniske Udvalg af 1936 netop ogsaa undersøgte Mulighederne for at lægge Kanalen